

- további fejlesztéseinknél a termelési technológiák, a gyártóberendezések lehetőleg több célúan használhatók és átalakíthatók legyenek,
- a mennyiségi helyett a minőségi szemléletet helyezzük előtérbe,
- döntő szempont legyen az, hogy 1 m³ faanyagból minél nagyobb értékű végterméket állítsunk elő,
- késedelem nélkül ki kell alakítani vállalatainknál a marketingszemléletet és -szervezetet is, a kereskedelmi osztályokat meg kell erősíteni ilyen szakemberekkel,
- intenzív piackutatást kell indítanunk (a magyar társadalom már jelentős, konvertálható vásárlóerővel rendelkezik és ez a dráguló élelmiszer- és energiaárak mellett is valós helyzet). Olyan feladat vár ránk, hogy az igényeket meg kell ismerni, állandó kontaktusban kell lenni a vásárlóval, irányítani, befolyásolni is tudjuk a fogyasztót megfelelő reklám- és propagandatevékenységgel.
- végül a vállalati piacpolitika kialakítása során tisztázni kell a verseny kérdését. Nép gazdasági szinten a minden tekintetben folyó verseny (minőség, ár stb.) jogilag zöld utat kapott. Ágazati vonalon is döntenünk kell ebben a kérdésben minél előbb, mert ki fogja eladni áruját? — aki újat, jobbat, gyorsabban és olcsóbban fog kínálni!

A KÖRNYEZETVÉDELMI VILÁGNAP ÜRÜGYÉN

Immár tizedik éve, hogy 1972 júniusában, Stockholmban összehívták az ENSZ tagállamainak első környezetvédelmi világkonferenciáját és minden év június 5-én ünnepeljük a Környezetvédelmi Világnapot. A tizedik évforduló alkalmából nekünk is illik megemlékeznünk magáról az eseményről, de az elmúlt tíz évben e téren elért eredményeinkről, gondjainkról is. E lap hasábjain nem szükséges külön bizonygatnom az erdők környezetvédelmi jelentőségét, valamint az erdészeti szakma és az azt alkalmazó erdészek társadalmi felelősségét természeti környezetünk védelme és fejlesztése terén, mivel szakmai körökben ez magától értetődő, alapvető feladatunk volt mindig és az marad a jövőben is. Az erdő — mint azon kevés energiaforrások egyike, amely megújítható és újratermelhető — földünk teljes szárazföldi felületén potenciálisan tartalmazza mindazokat az emberiség szempontjából elengedhetetlen környezeti feltételeket, mint az oxigéntermelés, a vízkészletek tartalékolása, a génkészletek megőrzése, a rekreációs funkciók stb. és ezáltal hozzájárul bolygónk ökológiai stabilitásának fenntartásához. Nem hiába aggódik az egész világ a trópusi őserdők nagymértékű és felelőtlen pusztítása miatt, melynek ártalmas következményei az egész emberiség életfeltételeit veszélyeztethetik a távoli jövőben. Meg kell találnunk a helyes egyensúlyt az erdők fatermesztési és környezetvédelmi funkciója között, mert az emberiségnek mindkettőre egyaránt szüksége van.

Nép köztársaságunk az elmúlt tíz évben — lehetőségeihez mérten — mindent megtett a stockholmi konferencia határozatainak megvalósítása érdekében. Nemzetközi szempontból is figyelemre méltó természetvédelmi eredményeink ebben az évtizedben születtek. Létrehoztunk három nemzeti parkot, 28 tájvédelmi körzetet és több mint 600 természetvédelmi területet, amelyek ugyanakkor környezetvédelmi mintaterületek is. Ezek együttvéve ke-
reken 430 ezer ha védett területet foglalnak magukba, amely hazánk terüle-

ti kiterjedésének 4,5⁰/₀-át jelenti. A védett területekből 210 ezer ha, vagyis 50⁰/₀ az erdő aránya, ahol teljes egyetértésben kell együttműködnünk a termelési és a védelmi funkciók célszerű összeegyeztetése érdekében.

1976-ban megalkottuk az emberi környezet védelméről szóló, II. sz. törvényt, kormánybizottsági hatáskörrel megalakult az Országos Környezet- és Természetvédelmi Tanács, majd a környezet- és természetvédelmi munka irányítására és koordinálására hivatott országos főhatóságunk, az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal. Ezeknek a szervezeteknek kidolgozásában, illetve előterjesztésében került a kormány elé az országos környezetvédelmi koncepció és követelményrendszer, amelyet széles körű társadalmi vita után, 1980-ban hagyott jóvá. Természetvédelmi munkánk korszerűbb irányítása és fejlesztése érdekében pedig 1981. II. 26-án, új természetvédelmi törvényerejű rendeletet hagyott jóvá az Elnöki Tanács. Jogszabályi és szervezeti intézkedésekben tehát minden törvényes előfeltétele és kerete biztosítva van az eredményes környezet- és természetvédelemnek, csak tudnunk kell élni ezekkel a lehetőségekkel. Ma már elmondhatjuk, hogy hazánkban a környezet- és természetvédelem szerves része egész gazdaságpolitikáinknak, az sikeresen beépült a társadalmi köztudatba. Jobban szót kell értenünk viszont a biológusokkal, akik joggal féltik a természetszerű erdők sorsát a nyereségcentrikus fagazdálkodás lehetséges veszélyeitől. Az elvek tisztázásához nélkülözhetetlen, tárgyilagos viták demokratikus lefolytatása után biztos, hogy mód nyílik a közös állásfoglalás kialakítására.

Tíz év alatt sokat fejlődtek nemzetközi kapcsolataink is. Részt vettünk több ENSZ és KGST környezet- és természetvédelmi szervezet tevékenységében, bekapcsolódtunk egyes nemzetközi kutatási feladatok megoldásába. Az UNESCO ember és bioszféra (MAB) programja keretén belül öt bioszférezervátumot jelöltek ki hazánk védett területei közül (Hortobágyi Nemzeti Park, Kiskunsági Nemzeti Park, Aggteleki Tájvédelmi Körzet, Fertő-tavi Tájvédelmi Körzet, Pilisi Tájvédelmi Körzet) és a vízimadarak nemzetközi védelmét szolgáló ramsari egyezmény hatálya is több területünkre terjed ki.

Hazánkban az 1879. évi erdőtörvény óta az erdészek mindig élharcosai voltak a természetvédelemnek, de most és a jövőben is, velük együttműködve akarjuk folytatni felelősségteljes munkánkat. Ennek eltökéltsége és megvalósítása méltó megemlékezés a stockholmi világkonferenciáról.

Dr. Tóth Károly

A lapban megjelent tanulmányok szerzői: Czebei Sándor, a Balatonfelvidéki EFAG igazgatója, Keszthely; Czerny Károly, főágazatvezető az Aranykalász Mgtsz-ben, Ráckeve; dr. Dobi Ferenc a MEDOSZ főtítkára, Budapest; dr. Dózsa József tanácsvezető főiskolai tanár, Szeged; dr. Firtás Oszkár erdőmérnök-tanár, Erd. Szak-középiskola, Sopron; Herczeg Miklós MEDOSZ főmunkatárs, Budapest; Jéromé René nyugdíjas, Budapest; dr. Mátyás Csaba tud. főmunkatárs ERTI, Szombathely; Mucsi József üzemvezető, Gemenci ÁEVAG, Baja; Oláh Tibor oszt. vez. h., Felső-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság, Nyiregyháza; Prókay Gyula nyugdíjas, Zebegény; Szántó Gábor a Kaposvári Erdőfelügyelőség igazgatója; Tompa Tibor erdőmérnök, N. F. C. Szombathely; dr. Tóth Béla tud. szaktanácsadó, ERTI, Püspökladány; dr. Tóth Károly, az OKTH Kiskunsági Nemzeti Park igazgatója, Kecskemét; Varró Sándor osztályvezető, DEFAG, Szeged.